॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम्॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः॥

ब्रह्मणे ब्राह्मणमालंभते। क्षुत्रायं राजन्यम्। मुरुद्धो वैश्यम्। तपंसे शूद्रम्। तमसे तस्कंरम्। नारंकाय वीर्हणम्। पाप्मने क्रीबम्। आक्रयायायोगूम्। कामाय पुङ्श्वलूम्। अतिकृष्टाय मागुधम्॥१॥

गीतायं सूतम्। नृत्तायं शैलूषम्। धर्माय सभाचरम्। नुर्मायं रेभम्। नरिष्ठाये भीमलम्। हसाय कारिम्। आनुन्दायं स्त्रीषुखम्। प्रमुदं कुमारीपुत्रम्। मेधाये रथकारम्। धैर्याय तक्षाणम्॥२॥

श्रमाय कौलालम्। मायायै कार्मारम्। रूपाये मणिकारम्। शुभे वपम्। शर्व्याया इषुकारम्। हेत्यै धेन्वकारम्। कर्मणे ज्याकारम्। दिष्टाये रञ्जसर्गम्। मृत्यवे मृग्युम्। अन्तंकाय श्वनितम्॥३॥

सन्धयें जारम्। गेहायोपपितम्। निर्ऋंत्ये परिवित्तम्। आर्त्ये परिविविदानम्। अराध्ये दिधिषूपितम्। पवित्रांय भिषजम्। प्रज्ञानांय नक्षत्रदर्शम्। निष्कृंत्ये पेशस्कारीम्। बलांयोपदाम्। वर्णायानूरुधम्॥४॥

न्दीभ्यंः पौञ्जिष्टम्। ऋक्षीकाँभ्यो नैषांदम्। पुरुष्ट्याघ्रायं दुर्मदम्। प्रयुद्ध उन्मंत्तम्। गुन्धुर्वाफ्सराभ्यो ब्रात्यम्। सप्देव-जनेभ्योऽप्रतिपदम्। अवैभ्यः कित्वम्। इर्यतांया अकितवम्। पिशाचेभ्यो बिदलकारम्। यातुधानैभ्यः कण्टककारम्॥५॥

उथ्सादेभ्यः कुज्जम्। प्रमुदे वामनम्। द्वाभ्यः स्रामम्। स्वप्नायान्थम्। अधर्माय बिधरम्। सुंज्ञानाय स्मरकारीम्। प्रकामोद्यायोपसदम्। आशिक्षायै प्रश्चिनम्। उपशिक्षायां अभिप्रश्चिनम्। मुर्यादाये प्रश्चिववाकम्॥६॥

ऋत्यैं स्तेनहृंदयम्। वैरंहत्याय् पिशुंनम्। विविंत्यै क्ष्ततारम्ं। औपंद्रष्टाय सङ्ग्रहीतारम्ं। बलायानुचरम्। भूम्ने पंरिष्कुन्दम्। प्रियायं प्रियवादिनम्ं। अरिष्ट्या अश्वसादम्। मेधांय वासः पल्पूलीम्। प्रकामायं रजयित्रीम्॥७॥

भायै दार्वाह्यरम्। प्रभायां आग्नेन्थम्। नाकंस्य पृष्ठायांभि-षेक्तारम्। ब्रुप्रस्यं विष्ठपाय पात्रनिर्णेगम्। देवलोकायं पेशितारम्। मनुष्यलोकायं प्रकरितारम्। सर्वैभ्यो लोकेभ्यं उपसेक्तारम्। अवर्त्ये वधायोपमन्थितारम्। सुवर्गायं लोकायं भागद्वम्। वर्षिष्ठाय नाकांय परिवेष्टारम्॥८॥

अर्मेभ्यो हस्तिपम्। जुवायाँश्वपम्। पुष्ट्यै गोपालम्। तेजंसेऽजपालम्। वीर्यायाविपालम्। इरायै कीनाशम्। कीलालांय सुराकारम्। भुद्रायं गृहुपम्। श्रेयंसे वित्तुधम्। अध्यंक्षायानुक्षुत्तारम्॥९॥

मृन्यवेऽयस्तापम्। क्रोधांय निस्रम्। शोकांयाभिस्रम्। उत्कूलुविकूलाभ्यां त्रिस्थिनम्। योगांय योक्तारम्। क्षेमांय विमोक्तारम्। वपुषे मानस्कृतम्। शीलांयाञ्जनीकारम्। निर्ऋत्ये कोशकारीम्। यमायासूम्॥१०॥

युम्यै यमुसूम्। अर्थर्वभ्योऽवंतोकाम्। संवृथ्सरायं पर्यारिणीम्। परिवृथ्सरायाविजाताम्। इदावृथ्सरायापुस्कद्वंरीम्। इद्वथ्सरायातीत्वंरीम्। वृथ्सराय विजंजराम्। संवृथ्सराय पर्तिक्रीम्। वनाय वनुपम्। अन्यतोरण्याय दावुपम्॥११॥

सरौभ्यो धैवरम्। वेशंन्ताभ्यो दाशम्। उपस्थावंरीभ्यो बैन्दम्। नुङ्गुलाभ्यः शौष्कुलम्। पार्याय कैवर्तम्। अवार्याय मार्गारम्। तीर्थेभ्यं आन्दम्। विषंमेभ्यो मैनालम्। स्वनैभ्यः पर्णकम्। गृहाभ्यः किरातम्। सार्नुभ्यो जम्भंकम्। पर्वतेभ्यः किम्पूरुषम्॥१२॥

प्रतिश्रुत्कांया ऋतुलम्। घोषांय भृषम्। अन्तांय बहुवादिनम्। अनुन्ताय मूकम्। महंसे वीणावादम्। क्रोशांय तूणवृष्मम्। आक्रन्दायं दुन्दुभ्याघातम्। अवरस्परायं शङ्खुष्मम्। ऋभुभ्योजिनसन्धायम्। साध्येभ्यंश्चर्मम्णम्॥१३॥

बीभुथ्सायै पौल्कुसम्। भूत्यै जागर्णम्। अभूत्यै स्वपुनम्।

तुलायै वाणिजम्। वर्णाय हिरण्यकारम्। विश्वैभ्यो देवेभ्यः सिध्मलम्। पृश्चाद्दोषायं ग्लावम्। ऋत्यै जनवादिनम्। व्यृंद्धा अपगल्भम्। स॰शरायं प्रच्छिदम्॥१४॥

हसाय पुश्क्षलूमा लेभते। वीणावादं गणेकं गीतायं। यादंसे शाबुल्याम्। नुर्मायं भद्रवृतीम्। तूण्वथ्मं ग्रांमण्यं पाणिसङ्घातं नृत्तायं। मोदायानुक्रोशंकम्। आनुन्दायं तलुवम्॥१५॥

अक्षराजायं कित्वम्। कृतायं सभाविनम्। त्रेतांया आदि-नवदुर्शम्। द्वाप्रायं बिहुः सदम्। कलंये सभास्थाणुम्। दुष्कृतायं चरकांचार्यम्। अध्वंने ब्रह्मचारिणम्। पिशाचेभ्यंः सैलुगम्। पिपासायं गोव्यच्छम्। निर्ऋत्ये गोघातम्। क्षुधे गोविकर्तम्। क्षुत्तृष्णाभ्यान्तम्। यो गां विकृन्तंन्तं मार्सं भिक्षंमाण उपतिष्ठंते॥१६॥

भूम्यै पीठसर्पिणमा लंभते। अग्नयेऽर्रस्लम्। वायवे चाण्डालम्। अन्तरिक्षाय वर्शनृतिनम्। दिवे खंलतिम्। सूर्याय हर्यक्षम्। चन्द्रमंसे मिर्मिरम्। नक्षेत्रेभ्यः किलासम्। अहे शुक्लं पिङ्गलम्। रात्रिये कृष्णं पिङ्गाक्षम्॥१७॥

वाचे पुरुषमा लेभते। प्राणमंपानं व्यानमुंदानः संमानं तान् वायवें। सूर्याय चक्षुरा लेभते। मनंश्चन्द्रमंसे। दिग्भ्यः श्रोत्रम्ं। प्रजापंतये पुरुषम्॥१८॥ अथैतानरूपेभ्य आलंभते। अतिंहस्वमितंदीर्घम्। अतिंकृश्मत्यर्श्सलम्। अतिंशुक्रुमितंकृष्णम्। अतिंश्वक्ष्ण-मितंलोमशम्। अतिंकिरिट्मितंदन्तुरम्। अतिंमिर्मिर्मितंमेमिषम्। आशायै जामिम्। प्रतीक्षायै कुमारीम्॥१९॥

ब्रह्मणे गीताय श्रमाय सन्धर्ये नृदीभ्यं उथ्सादेभ्य ऋत्ये भाया अर्मैभ्यो मृन्यवे युम्ये दर्शदश् सरोभ्यो द्वादंश प्रतिश्रुत्काये बीभ्ध्साये दर्शदश् हर्साय सप्ताक्षंराजाय त्रयोदश् भूम्ये दर्श वाचे षडथ नवेकात्रविश्वातिः॥१९॥

ब्रह्मणे युम्यै नवंदश॥१९॥

ब्रह्मणे कुमारीम्॥

हिर्रेः ओम्॥ ॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः समाप्तः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/